

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1749/2025
27.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Јанковић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Ненад Маљковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3236/23 од 03.10.2024. године, у седници одржаној 27.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3236/23 од 03.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3236/23 од 03.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини П 4478/21 од 15.08.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди њено право својине на непокретностима – њиви 1. класе, површине 30,29 ари која се налази у потесу ... на кп. бр. .../... К.О. ... уписана у ЛН бр. ... К.О. ..., што би тужена била дужна да призна и трпи да се на основу ове пресуде изврши упис предметне непокретности у надлежном Катастру непокретности и обавезана је тужилца да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 203.950,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 20.07.2020. године. Вредност предмета спора је износ од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић